

Uchwała Nr XXV/15/2020
Rady Miejskiej w Mrągowie
z dnia 27.08.2020 r.

w sprawie rozpatrzenia skargi na działania Burmistrza Miasta Mrągowo

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (t.j.: Dz. U. z 2020 r. poz. 713) oraz art. 229 pkt 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (tj. Dz. U. z 2020 r. poz. 256 z późn. zm.) **uchwała się**, co następuje:

- § 1. Uznaje się skargę Pani K. K. z dnia 22.06.2020r. na Burmistrza Miasta Mrągowo za bezzasadną z przyczyn wskazanych w uzasadnieniu stanowiącym załącznik do niniejszej uchwały.
- § 2. Wykonanie uchwały powierza się Przewodniczącemu Rady Miejskiej zobowiązując Przewodniczącego do poinformowania skarżącej o sposobie załatwienia sprawy.
- § 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący Rady Miejskiej

Henryk Nikonor

UZASADNIENIE

W dniu 22 czerwca 2020 roku wpłynęła do Rady Miejskiej w Mrągowie skarga Pani K. K. na Burmistrza „w związku z lekceważeniem mieszkańców Mrągowa, którzy zwracają uwagę na brak odpowiedzialności urzędników za środki publiczne z jednoczesnym wnioskiem o poinformowanie odpowiednich służb jak Regionalna Izba Obrachunkowa, NIK i Prokuratura, które to organy pomogą Burmistrzowi w ściganiu osób winnych za naruszenie dyscypliny finansów”.

Zgodnie z art. 229 pkt 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (tj. Dz. U. z 2020 r. poz. 256 z późn. zm.) organem właściwym do rozpatrzenia skargi jest Rada Miejska. Mając powyższe na uwadze, Rada Miejska w Mrągowie, przystępując do rozpatrzenia skargi, skierowała skargę do Komisji Skarg, Wniosków i Petycji w celu przeprowadzenia postępowania wyjaśniającego: zbadania zarzutów podnoszonych w skardze i zajęcie stanowiska co do jej zasadności.

Komisja Skarg Wniosków i Petycji (KSWiP) zebrała się po raz pierwszy w tej sprawie w dniu 1 lipca 2020 r. i podjęła decyzję o skierowaniu do Burmistrza Miasta pisma w celu ustosunkowania się do skargi oraz przedstawienia informacji niezbędnych do jej rozpatrzenia. Po otrzymaniu wyjaśnień KSWiP zebrała się ponownie w dniu 21 lipca br., a następnie 3 sierpnia br. w celu rozpoznania zebranego materiału. Po jego analizie KSWiP stoi na stanowisku, że skarga jest bezzasadna i taki wniosek został skierowany do Rady Miejskiej w Mrągowie.

W swojej skardze Skarżąca przytacza, że:

- „postępowanie Burmistrza podlega kontroli obywateli i mieszkańców miasta Mrągowa oraz Rady Miasta wynikającej z ustawy o pracownikach samorządowych”;
- nie przyjmuje do wiadomości argumentów zawartych w piśmie-odpowiedzi Burmistrza z dnia 15.06.2020r., dotyczących braku dowodów na poparcie zarzutów stawianych przez K.K. w skardze z 1.06.2020r. na niewłaściwe działania pracowników referatów;
- wnosi o zastosowanie odpowiednich procedur i zgłoszenie (przyp. przez Burmistrza) do odpowiednich organów nadzoru i kontroli, jej przypuszczeń, które - choć w samej skardze nie zostały wyartykułowane – zostały przez Skarżącą wskazane jako wynikające z załączników do skargi;

Komisja wyłoniła z omawianych załączników następujące obszary:

- rzekome niewłaściwe postępowanie pracownika referatu finansów korespondującego z ramienia urzędu z autorką skargi w przedmiocie projektu realizowanego w 2011 roku: *Legenda dla aktywnej integracji* w zakresie: wykorzystywania prywatnego adresu autorki skargi do celów spraw służbowych, jak również braku odpowiedzialności za środki publiczne wyrażający się w propozycji złożonej autorce skargi (będącej koordynatorem projektu i prowadzącej w tamtym czasie WTZ korzystające w trakcie zajęć ze sprzętu zakupionego w ramach projektu) w zakresie wykupu sprzętu, niewłaściwego naliczania podatku VAT oraz niewłaściwej wyceny sprzętu;
- rzekome zatrzymywanie do własnej wiadomości przez Burmistrza pism kierowanych przez autorkę skargi do Burmistrza i komórek urzędu, a także różnych instytucji pomimo, że w swoich pismach, w akapicie zatytułowanym „do wiadomości” wskazuje do kogo powinny zostać – w ocenie Skarżącej – wysłane przez urząd.

Po dokonanej analizie KSWiP stoi na stanowisku, że:

1. Przede wszystkim – każdy obywatel posiadający informacje o możliwości popełnienia przestępstwa - winien zgłosić takie fakty odpowiednim organom, a nie próbować wyręczać się innymi.

2. Zarzuty w spr. nieodsyłania przez Burmistrza pism autorstwa Skarżącej do instytucji lub organów, które Skarżąca wymieniała jako „do wiadomości ...” są nieuzasadnione. Formuła „do wiadomości” jest elementem pisma, który wskazuje jego adresatowi do kogo jeszcze autor wysłał kolejne egzemplarze. To Zainteresowany informuje o sprawie instytucje lub osoby, co do których ma zaufanie, tocząc spór z drugą stroną.
3. Zarzuty o niewłaściwym postępowaniu urzędników i braku odpowiedzialności za środki publiczne są nielogiczne. Burmistrz oparł swoje stanowisko na faktach, że Pani K.K. nie przedłożyła żadnych dowodów na ich poparcie; KSWiP z zebranych dowodów doszła do wniosku, że Burmistrz rozpatrując pisma Skarżącej na pracowników urzędu właściwie ocenił sytuację: pracownicy urzędu - wbrew temu co twierdzi Skarżąca - byli zaangażowani w odzyskanie należnych Miastu, a tym samym Mieszkańcom, środków. Proponując wykup sprzętu, z którego korzystały WTZ nie dopuścili się wyłudzenia, jak zarzuca autorka skargi, gdyż zezwalały na to zapisy zawarte w wytycznych do programu.
4. Odnośnie wykorzystywania adresu prywatnego do celów służbowych – Skarżąca nazywa to nękaniami, natomiast według ustaleń komisji: korespondencja wysłana z urzędu pod adres Stowarzyszenia widniejący w KRS, którego Skarżąca jest prezesem, nie została odebrana. Po skontaktowaniu się ze Skarżącą pracownik urzędu otrzymał zgodę na przesłanie korespondencji na adres domowy. Wprawdzie Skarżąca informuje, że sądziła, że innego rodzaju korespondencja zostanie jej przesłana, jednakże nie zmienia to faktu, że wskazała adres prywatny, wyrażając w ten sposób zgodę, co potwierdza w swojej skardze. KSWiP uznaje za logiczne wyjaśnienie Burmistrza, że ta tzw. innego rodzaju korespondencja, tj. kolejna umowa użyczenia sprzętu wykorzystywanego w WTZ, o której mówi Skarżąca, nie mogła być brana pod uwagę, gdyż Skarżąca nie prowadzi już Warsztatów Terapii Zajęciowej.
5. W zakresie niewłaściwego naliczenia podatku – Skarżąca, myląc pojęcia, błędnie przyjęła podstawę do wyliczenia podatku. Oparła się o wycenę sprzętu wykorzystywanego przez WTZ przedstawioną przez urząd w 2020 roku, zawartą w piśmie wnoszącym o zwrot sprzętu bądź jego wykup. Natomiast podatek VAT dotyczył czynszu za sprzęt wykorzystywany przez WTZ w tamtym czasie, prowadzone wówczas przez Skarżącą. Nie ma więc mowy o błędnie naliczonym podatku. Szczegóły umowy użyczenia oraz samego projektu znajdują się w części, gdzie KSWiP przedstawia informacje o projekcie, uzyskaną od Burmistrza.
6. W przedmiocie niewłaściwej wyceny sprzętu – wycena została dokonana w oparciu o średnie ceny sprawnego sprzętu używanego o zbliżonych parametrach technicznych. KSWiP również nie dopatrzyła się tu nieprawidłowości.

W zakresie projektu *Legenda dla aktywnej integracji*, wokół którego Skarżąca - która zaznacza, że była jego autorem, koordynatorem, realizatorem i osobą odpowiedzialną za całość - stawia zarzuty nadużywania stanowiska służbowego przez urzędnika, błędnego naliczenia podatku VAT, niewłaściwej wyceny, zmuszania Stowarzyszenie, którego Skarżąca jest prezesem, do wykupu sprzętu zakupionego w ramach omawianego projektu i próby wyłudzenia w ten sposób pieniędzy KSWiP ustaliła, co następuje:

1. Projekt miał na celu aktywizację, wyrównywanie szans i przeciwdziałanie wykluczeniu społecznemu osób niepełnosprawnych, jak również ich integrację i wzrost udziału w życiu społecznym. Uczestnikami były osoby o różnym stopniu niepełnosprawności, będące uczestnikami Warsztatów Terapii Zajęciowej.
2. Za projekt merytorycznie odpowiedzialny był ówczesny referat Strategii, Rozwoju, Promocji i Integracji Europejskiej, z kierownik Panią Donatą Kobylińską-Durką, od strony finansowej ówczesny pracownik referatu finansów – Pani Lidia Roszczyk, a koordynatorem wyznaczono ówczesnego

pracownika urzędu – Panią Krystynę Kabat, będącą jednocześnie Przewodniczącą Zarządu Towarzystwa Przyjaciół Dzieci - Koło Rodziców Dzieci Specjalnej Troski w Mrągowie, prowadzącą Warsztaty Terapii Zajęciowej.

3. Umowa o dofinansowanie projektu odbyła się w ramach Programu Operacyjnego Kapitał Ludzki, współfinansowanego ze środków Europejskiego Funduszu Społecznego. Zawarta została 31 stycznia 2011r. pomiędzy Województwem Warmińsko-Mazurskim reprezentowanym przez Zarząd Województwa i Gminą Miejską Mrągowo reprezentowaną przez Burmistrza. Maksymalna kwota, o jaką można było wnioskować to 49800,00 zł, z przeznaczeniem na różne zadania, w tym zakup sprzętu niezbędnego do realizacji projektu. Beneficjent zobowiązany został do przechowywania dokumentacji do 31 grudnia 2020r.
4. W maju 2011 roku została zawarta umowa użyczenia między Gminą Miasto Mrągowo, reprezentowaną przez Burmistrza Mrągowo Panią Otolię Siemieniec, a Towarzystwem Przyjaciół Dzieci Koło Rodziców Dzieci Specjalnej Troski w Mrągowie, reprezentowanym przez Przewodniczącą Zarządu – Panią Krystynę Kabat. Umowa dotyczyła oddania przez Gminę Miasto Mrągowo w użyczenie sprzętu komputerowego wraz z oprzyrządowaniem oraz aparatu cyfrowego. Właścicielem użyczanego sprzętu była i jest Gmina Miasto Mrągowo, co wynika z umowy. Łączna wartość w/w sprzętu zakupionego w celu realizacji projektu to 6983,94 zł.
5. Z umowy wynika, że biorący w użytkowanie sprzęt (WTZ) jest zwolniony, za zgodą użyczającego, od płacenia czynszu za sprzęt, ustalonego na kwotę 40 zł netto, jednak zobowiązuje się płacić naliczony od tej kwoty podatek VAT. Umowa zawiera również zapis mówiący o tym, że w przypadku rozwiązania umowy użyczenia, sprzęt będący w użytkowaniu należy zwrócić właścicielowi. Na umowach widnieją podpisy i pieczęci stron: Burmistrz Pani Otolii Siemieniec oraz Przewodniczącej Pani Krystyny Kabat.
6. W związku z tym, że okres obowiązywania ostatniej umowy zawartej między stronami zakończył się 30 kwietnia 2020r. wystosowano pismo do Skarżącej - jako Przewodniczącej Zarządu Koła Rodziców Dzieci Specjalnej Troski, aby dokonała zwrotu sprzętu, który otrzymała w użyczenie. Zaproponowano jednocześnie ewentualne odkupienie sprzętu w kwocie 1310,00 zł, uwzględniając jego zużycie. Przy wycenie sprzętu oparto się o średnie ceny sprawnego sprzętu używanego o zbliżonych parametrach technicznych, dostępnego na rynku. Zaznaczam, że nie była brana pod uwagę możliwość przedłużenia umowy o kolejny okres, gdyż Skarżąca – według posiadanej wiedzy - nie prowadzi już WTZ - Zarząd Powiatu powierzył prowadzenie WTZ innemu organowi.
7. Z uwagi na to, że korespondencja nie została odebrana pod adresem stowarzyszenia, którym dysponuje urząd, skontaktowano się telefonicznie ze Skarżącą w celu ustalenia adresu do przesyłania korespondencji. Autorka skargi wskazała adres prywatny, pod który ponownie wysłano korespondencję w sprawie użyczonego sprzętu z prośbą o zwrot i propozycją odkupienia, tym razem skutecznie.
8. Osobą odpowiedzialną na dzień dzisiejszy w Urzędzie, od strony finansowej jest Pani Ewelina Blecharska, natomiast na polecenie Burmistrza – wartość sprzętu oszacował informatyk Pan Cezary Radziszewski, którego wiedza i umiejętności w tym zakresie, według jego oceny są wystarczające.
9. Propozycja wykupu sprzętu była możliwa, gdyż zezwalały na to zapisy wytycznych w zakresie kwalifikowania wydatków w ramach Programu Operacyjnego Kapitał Ludzki, opracowane przez Ministra Rozwoju Regionalnego w ramach Narodowych Strategicznych Ram Odniesienia w latach 2007-2013. Zapisy wytycznych zabraniają zbywania sprzętu zakupionego w ramach projektu w okresie 5 lat od zakończenia realizacji projektu. Projekt zakończył się w 2011 roku.

Rada Miejska w Mrągowie, mając powyższe na uwadze, stwierdza, co następuje:

Zgodnie z treścią art. 227 ustawy z dnia 14 czerwca 1960r. Kodeks postępowania administracyjnego, przedmiotem skargi może być w szczególności zaniedbanie lub nienależyte wykonanie zadań przez właściwe organy albo przez ich pracowników, naruszenie praworządności lub interesów skarżących, a także przewlekła lub biurokratyczne załatwianie sprawy. Taka sytuacja nie miała miejsca. Ponadto, po zapoznaniu się z argumentacją KSWiP o uznanie skargi za bezzasadną oraz po przeanalizowaniu skargi i zebranych w sprawie materiałów, postanowiła uznać skargę za bezzasadną, podzielając argumentację Komisji.

Pouczenie:

Zgodnie z treścią art. 239 §1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (t.j. Dz.U. z 2020 poz. 256 z póź. zm) - w przypadku gdy skarga, w wyniku jej rozpatrzenia, została uznana za bezzasadną i jej bezzasadność wykazano w odpowiedzi na skargę, a skarżący ponowił skargę bez wskazania nowych okoliczności - organ właściwy do jej rozpatrzenia może podtrzymać swoje poprzednie stanowisko z odpowiednią adnotacją w aktach sprawy - bez zawiadamiania skarżącego.

Przewodniczący Rady Miejskiej

Henryk Nikonor